

4. BEVIS; FØRING

BOTTOM BEARING SUPPORT

Rosa mundi (Jan van Eycks «Kansler Nicolas Rolins madonna», ca. 1435)

Barna er fra lang avstand bortvendte i bildet. Bak rosene. Hun; ved høyreflanken. Strekker ut sin stemme. Han; ved venstreflanken. De høye lysene i baldakinen. Hun strekker ut sin stemme, den er mannligere og barnslig. Som henne med et lite tre i hånden. Det finnes også noe jeg ikke ser, i røstens andre, bortvendte hånd. Noe jeg ikke ser, bortvendt. En liten, enda mindre stemme i røstens hånd. En feiltagelse kanskje: Bortskrapt farge. At formen er blitt kroppslig der av slump

Av slump en kroppslig form. Fra lang avstand bortvendt, i bilde. *Muld*; hvor rosene også vendes bort, i jord. Vibrerende stråler de skjulte delene. At en bortvendt bak en busk kan finnes. Å skjule – finne. Da mot støtten spadens klonk. Han ved venstreflanken lytter til hennes mannligere stemme. Lagt merke til, trodd av makt kommet, og barnslig. Stemme som. Feier *av – Jord*; Smuler av jordmetall. Smuler av det kornete over det blanke. Han sier: – Se, støv på speilet. Se der vi ser en avvikende rød *kron-arv*

– Den som hykler oppriktig skal smake minnets frukt. Den som byr motstand skal jeg ikke støte bort. Den bortvendte skal ikke blendes. Ikke løfte hånd, skal løfte stemme. Av diagrammet skal alt vikles ut. Fiksjon som er gjemt skal finnes.

Dette våpen: en enda mindre stemme. Som kjenner sine ord, innenfra. Utvendt hører du bare form. Kroppslig der, i slump. Avvikende rødt. – Det er av faktiske deler vi skaper diagram; fiksjon. Diagram spenner over lang tid, flere år; sammenfatninger. Vi mister ikke sammenfatningen vår

Blad; Den sorgfulle. Hun som byr frem sin mannlige stemme. Barnslig og småsped. Søker ikke hennes navn *Rosa Burgund*? Marie Echelon? Midt blant sine blad sitter hun i motlys. De høye motlys, i baldakinen. Tenker *tyngtet – Hode*; – Sentrifugale og sentripetale krefter. Skrappt inntil skallebenet, skalpell, et snitt i mulden: Kromosomenes gjensnørningsted. – Vi vet vår midje og vår midjes umåtelighetsvåpnene oppgravde runde som romskip *formet* – Vi vet vårt rikes kraft i verden

– I våre bilder legger vi de faktiske, fysiske delene, *support and cup*, på det lerret vi kaller diagram. En grafisk fremstilling. Nærheten mellom diagram og del er vår beste bevisføring. Diagrammet er selve vår hemmelige intelligens, og den stammer fra delene.

Hun strekker frem sin stemme. Er logisk ledet ut av disse deler. Barnslig småsped, de høye motlys. – Det finnes bare *en* logisk kraft.

Kansler Nicolas Rolin bestilte dette bildet til katedralen i Autun

*Planer, høynivåplatå. Marie Echelon lytter. Tynne er veggene; lyshengt i baldakin. – Jeg lytter, sier hennes barnsligere stemme, sier Echelon. Avanserte program. Bølgene er spisse, av metall, ja; hva forferdelig kan ikke komme? Ut? Ja hva. Bak sorgfulle røde – program av bølger, lyd-s. Festes ned i diagram på *Blad*; Obskønt tyngede blad, diagrammet sydd med tunge tråder. Tornetråd i hvite arket. Fløyelskjøttet kaldt, blåser: gjemme – finne, rund metall, *aliens?* *Sentrifug-**

Echelon holder i hånden et tre av glass. Med frukter av gjennomsiktige steiner. Roten er en gjennomsiktig klode; øyets mundi. Hagen er inn-gjerdet av murer. Bevisst forfallen for å tillate åpninger. En naturlig åpning; nedsunken mur, ruinskapt, kan fra lang avstand ligne en kropp. Av det vi kaller det dødere fosteret. En liten, enda mindre stemme i røstens hånd. En feiltagelse kanskje: bortskrapt farge, i bilde. At formen er blitt kroppslig der av slump

Avsløre; Echelon diebarn. Sugende øyets mun-di. Rosa rosa mun-di. **Alle flekker.** Lakmuspapir, hver flekk en historie. Å stable i diagram. Diagram og gjennomlyste garderober. Hengediagram, et i gjennombelyst tøy. Alle våte plagg. Små poser fylt med tørkede urter; motlukter. Lavendel? All udefinerbar lukt. Echelon stabler flekkene, historiene i bugnende diagram. All *armod* stables

Begge bortvendt. Der foran hennes lille stemmes barnsligere stemme. Dukkende og bortvendte. Den ene (Hubert van Eyck?) helt ned mot overflatens spenning. Broens skygge flytende på overflaten; en langsmal pirog. «Nå synes vi helt igjennom, nå synes vi helt ned gjennom vannet», tenker de. Begge bortvendt uten tanker der jeg/ Echelon klistrer tanker fast.

–Visst kan jeg fylle dem som vender seg bort. De ser meg ikke når jeg nærmer meg, de ser: En langsmal pirog. Svart; skygge bro blad pirog. Svart alt som flyter

Marie Echelon, å lytte. Lytte til: å lytte. *Buret*; lyd å stable, i tegn. Sentrifugelokket åpnet, der inne fremdeles presset: et tegn for lyd. Skrått fra høye lyden som renner gjennom baldakinens vindu, skrått fra lyden faller skyggen hun bar. Selvfølgelig kledning, for-nedring, *forandring*. Bevisstløse midjemål, verdens mål: Echelon fosterinnkapslet. *Kledningen*, *Fast*; I en søm, ble hun sydd; tredd, *kjenningen* i en mørkere tråd enn den røde *allmenningen*. Svart, som synes mot *metall*

Hvordan dufter blad, blekk? Hva er duften av tyngde, skrekk?
Hva er duften av hem-melige blad, hjem-lige? Hvordan dufter
Harpokrates? Hvordan dufter -krates? Hvordan dufter dufter? Verb
på verb på rosenkransen. Hvordan dufter rosenkransen? Hvordan i
rosene? Hvordan helt inn i rosene? Hemmelige sentrifuge; hvordan
dufter våte plagg? Pressede plagg? Strekte plagg, alminnelige plagg?
Kledningen? Kjenningen? Allmenningen?

Moll; Marie Echelon, myteskygge, omsvermet. Hør her, hvordan tonen overskyes. Marie Echelon under rosebusken, lydende. Lydende et obscønt blad som skjærer skjærer skjærer. Tynnere stemme, barnsligere stemme, en som brenner gommen. Brenner hagens blinkende skjelv, brenner rosenrot, innhegnet. Aske, nei metalleder gjenstår. Sentrifugens Strålende

Begge bortvendt, er de da vendt mot hverandre? Den ene (Hubert? Margareta?) stirrer ned i vannet, i svart. Den andre (Jan? Hubert?) er en mo tung metall taushet. Uran? Urin? En stråle i et prøverør. Glinsende gule væske, gyldne rose; dydsrose? Hvordan lukter fullendelse? Et hemmelig program endelig avslørt, avsluttet?

Muld; av – rose er du kommet av rose skal du på
Jord; kron- en skaver din tyngde av metall my-
Blad; tynget – blekk tornetråder metall som skal ski-
Hode; formet – skal skille del fra del presses pla-
Planer; røde – jages spres ut mot en vegg av metall
Blad; sentrifug- en vegg en uendelig mur av metall
Avslørt; armod av rose av ett eneste fattig blad
Buret; forandring ett eneste fattig blad blekk
Fast; metall en eneste bunn, et beger – støtte- bunn
Moll; Strålende en eneste bunn men uten bevis

Oversatt fra svensk av Torunn Borge